

РЕШЕНИЕ

№ 1015

гр. Сливен, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светозар Д. Светиев

при участието на секретаря Жанина Д. Бояджиева
като разгледа докладваното от Светозар Д. Светиев Гражданско дело № 20222230102165 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 лева. Претендират се законна лихва и разноските по делото.

В исковата молба на ищцата се твърди, че същата е оправдана с влязъл в сила съдебен акт по обвинение по чл. 391, ал.1 от НК. Сочи негативните изживявания, които е имала по време на воденото наказателно производство, провеждано лечение, приемани медикаменти и т.н.

От съда се иска да постанови решение, с което да осъди ответната Прокуратура на Република България да заплати претендираното обезщетение, ведно със законната лихва и разноските по делото.

От страна на Прокуратурата на Република България е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорва нейната основателност и се излагат съображения и във връзка с възражението за оспорване на претенцията по размер. От съда се иска отхвърляне на предявената искова претенция като неоснователна и недоказана.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и с пълномощник. Исковата претенция се поддържа.

Ответната Прокуратура на Република България се представлява в съдебно заседание от прокурор от РП-Сливен. Исковата претенция се оспорва като неоснователна.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Ищцата М. С. Г. е кадрови военнослужещ. На 05.07.2019г. е привлечена като обвиняем за престъпление по чл.391, ал.1 от НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода до шест месеца. Взета и е мярка за неотклонение „Подписка” и е проведен разпит. Впоследствие е образувано АНД №75 по описа на Военен съд-Сливен за 2019г., което приключило с решение от 23.10.2019г., с което ищцата е призната за невиновна в това да е извършила престъпление по чл.391, ал.1 от НК и съдът я оправдал по повдигнатото обвинение. Решението е протестирано от военната прокуратура и образуваното във Военно-Апелативен съд наказателно дело №61/2019г. приключило с решение от 31.12.2019г., с което решението за оправдаването на ищцата е потвърдено окончателно.

В периода на водене на наказателното производство ищцата изпитвала притеснение, затворила се в себе си, страняла от хората. Наложило се да ползва помощта на психолог и психиатър. Към момента страда от диабет, за който няма категорична установеност за пряка връзка с воденото наказателно производство.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на всички събрани по делото доказателства. На писмените доказателства бе дадена вяра като допустими, относими и неоспорени от страните. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите, които възпроизвеждат пряко възприети факти.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявената искова претенция с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ е допустима, а разгледана по същество е частично основателна.

Безспорно се установи, че са налице предпоставките на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на ответната страна за репарирание на причинените на ищцата неимуществени вреди, тъй като образуваното срещу нея наказателно производство е приключило с влязъл в сила съдебен акт, с който е оправдана по обвинение за престъпление от общ характер. С оглед на

всичко изложено, съдът намира, че са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ответната страна, тъй като в резултат на воденото срещу ищцата наказателно производство, което е приключило с нейното оправдаване, тя е претърпяла вреди, които са пряка и непосредствена последица от действията на прокуратурата.

В случая липсва основание за прилагане на разпоредбата на чл.5, ал.1 от ЗОДОВ. Няма никакви доказателства, че причиненото на ищцата увреждане е в резултат на нейна изключителна вина. Не е налице и съпричиняване от нейна страна. Задължение на прокуратурата е било да прецени всички обстоятелства във връзка с деянието на ищеца и да прекрати наказателното производство срещу нея във възможно най-ранния му стадий.

Исковата претенция за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10000 лева следва да се уважи частично. В резултат на воденото срещу ищцата наказателно производство, същата е претърпяла морални вреди, изразяващи се в притеснение, страх, ограничаване на социалните контакти и всичко това се е отразило неблагоприятно на психическото ѝ състояние. От момента на образуване на наказателното производство до постановяване на окончателния съдебен акт, с който ищцата е оправдана е изминал период от шест месеца. За репарирание на причинените неимуществени вреди съдът намира, че по справедливост следва да се присъди обезщетение в размер на 2000 лева, като се има предвид, че наказателното производство е приключило в разумен срок и не се установява наличието на някакви тежки и трайни поражения на психиката на ищцата, която продължава да е кадрови военнослужещ. До този размер, който е съобразен с практиката на Окръжен съд-Сливен /например решение по въззивно гр.дело №110/2022г./, исковата претенция следва да се уважи, а в останалата част за разликата над уважения до пълния претендиран размер да се отхвърли като неоснователна.

Върху обезщетението за неимуществени вреди следва да се присъди претендираната законна лихва, която се дължи от момента на влизане в сила на решението за оправдаване на ищцата – 31.12.2019г.

По правилата на процеса на ищцата следва да се присъди сумата 176 лева, представляваща разноски за адвокатска защита по делото съобразно уважения размер на иска и заплатена държавна такса.

Ръководен от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ – гр.София, бул.„Витоша” № 2 ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ на М. С. Г. с ЕГН-*****от гр. ***** обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 2000 /две хиляди/ лева, ведно със законната лихва върху нея, считано от 31.12.2019г. до окончателното ѝ изплащане, както и разноски по делото в размер на сумата 176 /сто седемдесет и шест/ лева.

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в частта за разликата над уважения до пълния претендиран размер, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____